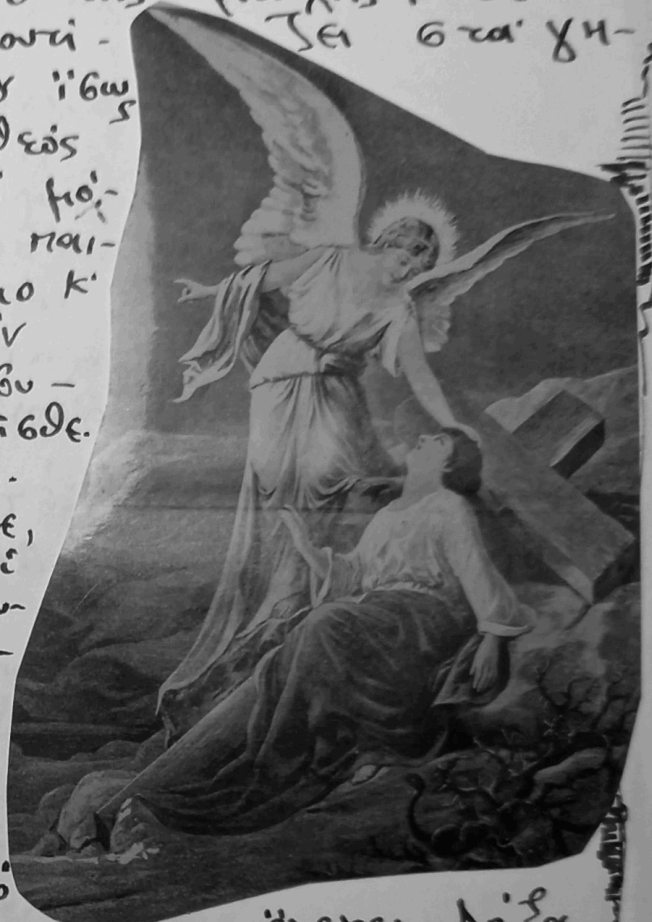

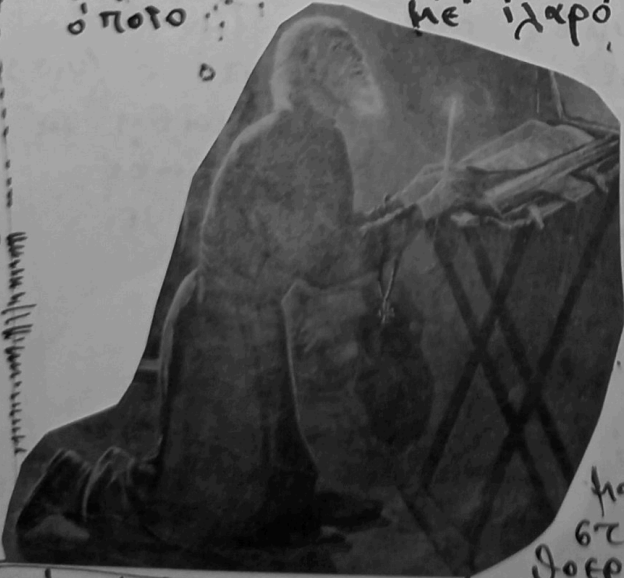
«Εύχομαι να υψαίνετε κ' να φρυκτωρεύετε τον λόγον κ' το φως της Ορθοδοξίας»

ως πλησίασαν «Γιερ. Θεοδώρητος + 2007)

«685 το μέλλον». Σε λίγες η-
μέρες λόγω πολέμου ξαφνι-
κό... οι νέοι πήγαν στο στρα-
τό... ο χυμός των χεράκια έ-
μεινε βπίτι οι χωρικοί έπαιαν:
«Τα παιδιά μας έφυγαν, εδω
έν κ' ανάπηρο το παιδί 68, είναι
βπίτι 68... ίβως τα δικά μας παιδιά να
πέδν νεκρά στο πεδίο της μάχης... δέν
δάρουμε κανένα να οφρατί-
ρατεία μας, το παιδί 68 ίβω
να θεραπευθεί... ο δέος
γνωρίζει - απήντησε - το μο-
νο βίχτρο είναι ότι τα παι-
δια' μας είναι στον πόλεμο κ'
ο' χυμός μ' είναι εδω, δέν
μπορούμε τίποτ' άλλο να θυ-
μπεράνουμε... μη θορυβείδε.

στομηνή. οι μήνες πέρασαν...
Ο πόλεμος τελικά δέν έγινε,
γιατί έγινε ειρήνη, όλοι οι
νέοι επέστρεψαν στο χω-
ριό... ο' χυμός τ' απ-
π' μετά των δοκιμασία
περπατάδε κ' εργατόταν
κανονικά... κάποιοι
ζητήσαν βοήθεια γιατί
χαλιπταν το' χερωντάκι τ' ο-
όποιο... με ιχαρό προ βμπο έχεγε: Δόξα
τω δέω για' όλα, αδελφοί
μ' να έχουμε υπομονή
κ' προβλεψη... ότι επι-
φρήτι ο' δέος είναι για
τ' ουμψέρον της ψυχής
μας, βέ καιθε θλίψη, βέ
καιθε εμπόδιο να' χουμε την
έλπιδα μας στο Χριστό...
Οι προβλεψέ, τ' απόδειπνο,
Οι χαιρετισμοί της Παναγιάς
μας, οι παρακλητές, οι νη-
στές, ο' εσπιβιαβίος, ο' αιγα-
δοερετες κ' η' ετομοχρηβί

με τη δειά κοινωνία είναι τα' εθνη μας, η τρο-
φή μας, δηλ η 2η μας... ετβι να' μας βρεί
ο θάνατος για να' εϊμεδα βτην βαβιχεία τ' δέσ
αιώνια. ΑΜΗΝ.

† ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΜΕΝΕΣ

ΕΥΛΟΧΙΕΣ

† = οί θλιψείς
είναι εύλογία - δώ-

κ' τὰ χυτηρά της ζωής
ρα θεῶ.

Κάποιος χωρικός εἶχε ἕνα ὄρατο
ἄλογο. "Ὅλοι ἠθέλουν νὰ τὸ ἀγο-
ραίσουν, πρόσφεραν χρήματα πολ-
λά, ἐκεῖνος δὲν τὸ πᾶλῶβε..

"Ἐνα πρωὶ εἶδε ὅτι τὸ
ἄλογο δὲν ἦταν στὸ βταῦλο, τὸ
εἶχε κάποιος κλέψει. Οἱ βυγ-
χωριανοὶ τῶ, τῶ ἔλεξαν: "Τι

βυμβορά! Θα' μπορούσες νάχεις κάνει μία πε-
ριβόλια, ὅθ' ἔδιναν τόσα χρήματα, εἶναι ξε-
ροκέφαλος". Ὁ γεραῖκος ἀπάντῶβε: "Τὸ βίγ-
ρο εἶναι ὅτι τὸ ἄλογο μὴ δὲν εἶναι ἐδῶ, δαί-
δα με τι δαί γίνεϊ, ἄς μὴ κατακρίνω". Σέ
δύο ἑβδομαίδες ἐπέστρεψε τὸ ἄλογο κ' ἔφερε
ματὶ τῶ δωδεκά ἄγρια ἄλογα ἀπὸ τὸ δαίβος.

Οἱ χωρικοὶ εἶπαν εἰς τὸν παπποῦ.
"Δὲν κατανοῶμε τὴν πρόνοια τῶ θεῶ, ἔβυ
γνωρίζεσ τι δαί βυμβῆ, μπορεῖς νὰ
ὄραματιστὴς τὸ μέλλον ..."

Τὸ γερονταῖκι ἀπάντῶβε. "Μὴ
λέτε ἀνοητίες .. κανεῖς δὲν γνωρίζεϊ
τι δαί βυμβῆ αὔριο". Τὴν ἐπό-
μενη ἡμέρα, τὴν ὥρα πῶ ὁ γυιὸς
τῶ προπαδῶβε νὰ δαμοίβη τὰ
ἄγρια ἄλογα ἔπεβε κ' ἔβπαβε
τα πόδια τῶ. Τῶ εἶπαν: "Ὁ γυιὸς ὅθ' δαί μείνει

ἀνάπηρος, ἢ ἐπιβτροφή
τῶ ἄλογῶ ἦταν κατάρρα..

Ὁ παπποῦς τῶς εἶρη-
νευβε: καδέλαφοι μὴ τὸ
μόνο πῶ βυβῆθη εἶναι
ὅτι ἔβπαβε τὰ πόδια
τῶ, ὁ θεὸς γνωρίζεϊ →